

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága
mint felülvizsgálati bíróság
Pfv.VI.20.008/2009/10.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Bertalanffy Livia pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Brezniczky Sándor ügyvéd által képviselt I.r., a személyesen eljáró II.r., a III.r., a IV.r. és a dr. Brezniczky Sándor ügyvéd által képviselt V.r. alperesek ellen szerződés érvénytelenségének a megállapítása iránt a Veszprém Megyei Bíróságnál 3.P.20.300/2007. szám alatt folyamatban volt és másodfokon a Győri Ítéltábla Pf.I.20.262/2007/13. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az I. és az V.r. alperesek részéről benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. és V.r. alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 160 000 (egyszázhatvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az I. és V.r. alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak külön felhívásra 960 000 (kilencszázhatvanezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes és néhai férje közös tulajdonában állt a perbeli lakóház, udvar megjelölésű zártkerti ingatlan. A felperes és férje az ingatlant 1996-ban értékesíteni kívánták, mert a felperes férjének gyógykezelésére sürgősen pénzre volt szükségük.

Az I.r. alperes jogelődje, a T. Rt., valamint az időközben jogutód nélkül megszűnt E. Kft. üzleti kapcsolatban állt egymással és a T. Rt. az átadandó áru vételárára vonatkozóan fedezetigazolást kért az E. Kft. ügyvezetőjétől, Cs. Cs.-tól. Cs. Cs. a felperest és házastársát győzte meg arról, hogy a T. Rt.-nek járó vételár fedezetéül az ingatlanukra jelzálogjogot alapító szerződést írjanak alá. Az okirat 1996. június 24-én az időközben már elhunyt dr. P. A. ügyvéd közreműködésével készült el. Az aláíráskor a T. Rt.

képviselője nem volt jelen. Cs. Cs. juttatta el a többi fél által aláírt példányt a T. Rt. képviselőjének, majd a T. Rt. cégszerűen 1996. június 28-án látta el aláírásával az okiratot. Ezen szerepel, hogy az I.r. alperes jogelődje az ajánlattól a kamatfeltételek vonatkozásában eltérő elfogadó nyilatkozatot tett. A perben nem merült fel adat arra, hogy az I.r. alperes jogelődjének elfogadó nyilatkozatát a felperes és házastársa részére megküldték volna.

A felperes és házastársa felismerte, hogy az általuk aláírt szerződés útján azonnal kézpénzhez nem jutnak, ezért a szerződés aláírását követő napon, 1996. június 25-én az eljáró ügyvédnél megjelentek és ott az E. Kft. ügyvezetőjével együtt megállapodtak abban, hogy a jelzálogjogot alapító szerződési nyilatkozatukat visszavonják, és helyette adásvételi szerződést kötnek. Az eljáró ügyvéd előtt ugyanezen a napon a felperes és házastársa Cs. Cs.-vel kötött adásvételi szerződést, de Cs. Cs. rövid időn belül az ingatlant a saját cégének, majd a saját cége eladóként H. F.-nek adta tovább pénzmozgás nélkül. Az adásvételi szerződések érvénytelenségét a bíróság jogerős részítéletével megállapította.

Időközben az I.r. alperes jogelődje a jelzálogjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére irányuló kérelmét előterjesztette, ezt azonban a földhivatal elutasította. Az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzés azóta sem történt meg.

Az alperesi jogelőd keresetet terjesztett elő a zálogjog érvényesítése iránt, e per tárgyalását azonban az eljáró bíróság a jelen per jogerős elbírálásáig felfüggesztette.

A III.r. alperes H. F. ingatlan adásvételi szerződésével kapcsolatos illetékkövetelésére tekintettel szerzett az ingatlanra az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogot, a IV.r. alperes pedig ugyancsak H. F.-fel szembeni végrehajtás kapcsán szerzett jogosultságot végrehajtási jogának az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésére.

Az I.r. alperes, a T. Rt. kötelmi jogutódja időközben felszámolás alá került, még ezt megelőzően engedményezési szerződést kötött az V.r. alperessel. Az V.r. alperes a másodfokú eljárásban perbelépett. A felperes az I.r. alperes perből történő elbocsátásához nem járult hozzá.

A felperes kereseti kérelmében az 1996. június 24-én kelt jelzálogjogot alapító szerződés érvénytelenségének a megállapítását és az eredeti ingatlan-nyilvántartási állapot visszaállítását kérte. Hivatkozott arra, hogy házastársával szándékuk nem fedezetet biztosító megállapodás megkötésére irányult, illetve arra is, hogy

az I.r. alperes véleményeltérést tartalmazó nyilatkozata okán a szerződés nem jött létre. Kérte a III. és IV.r. alperesek javára bejegyzett jogosultság ingatlan-nyilvántartásból való törlésének elrendelését figyelemmel arra, hogy azok H. F. vevő adásvételi szerződéséhez kapcsolódtak, amely szerződést a bíróság jogerősen érvénytelennek minősített. A II.r. alperessel szemben, aki néhai férjének gyermeke, tűrésre kötelezést kért.

Az I.r. alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Utalt arra, hogy a zálogjogot alapító szerződést az I.r. alperes jogelődjének átadták, a véleményeltérés kizárólag a kötelmi adósra vonatkozott, így az a felperesre nem hat ki. A véleményeltérésben foglalt kamatokra vonatkozó kitétele a Veszprém Megyei Bíróság G.40.015/1997/6. számú ítéletében figyelmen kívül hagyta és a Ptk. szerinti kamat megfizetését írta elő az E. Kft. marasztalása során. Állította, hogy a felperes és férje az I.r. alperes jogelődjének nem jelentette be, hogy a jognyilatkozatukat visszavonják. Az V.r. alperes az I.r. alperessel azonos tartalmú ellenkérelmet terjesztett elő.

A II.-III.r. alperesek érdemi nyilatkozatot nem tettek, a IV.r. alperes a tűrésre kötelezésre irányuló kereseti kérelem elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével elrendelte a perbeli ingatlan vonatkozásában a III.r. alperes bejegyzett jelzálogjogának és végrehajtási jogának ingatlan-nyilvántartásból való törlését. A II.r. alperest az ítéleti rendelkezés tűrésére kötelezte, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította és intézkedett a rendelkező részben foglaltak ingatlan-nyilvántartási bejegyzése iránt.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint kétséget kizáró módon megállapítható volt, hogy a felperes és a házastársa a per tárgyát képező, az I.r. jogelődjének jogszerzését eredményező megállapodást aláírta és annak tartalmával tisztában volt. Az I.r. alperesi jogelőd sem tévedést okozó, sem megtévesztésre utaló magatartást nem tanúsított. Cs. Cs. megtévesztő magatartásáról pedig az I.r. alperes jogelődjének nem volt tudomása. A felperesnek és házastársának a jognyilatkozatuk visszavonását tartalmazó nyilatkozatot legkésőbb a visszavont nyilatkozattal egy időben meg kellett volna küldenie az I.r. alperesnek, vagy tudomására kellett volna más módon hoznia, ez azonban nem történt meg. Emellett a felperes és házastársa a szerződéssel kapcsolatos kifogásait huzamosabb időn keresztül nem érvényesítette. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság az I.r. alperes vonatkozásában a felperes kereseti kérelmét elutasította, ugyanakkor helyt adott a III.r. alperesre vonatkozó kereseti kérelemnek az illetékekről szóló 1990. évi

XCIII. törvény 79. § (2) bekezdésében és 80. § b/ pontjában foglaltakra tekintettel. A IV.r. alperes vonatkozásában keresetelutasító rendelkezést hozott, utalva arra, hogy a IV.r. alperes javára szóló végrehajtási jog ingatlan-nyilvántartási bejegyzésekor a IV.r. alperes az ingatlan-nyilvántartásban bízó jóhiszemű jogszerző volt.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést. Az elsőfokú ítéletnek a III.r. alperessel kapcsolatos rendelkezései jogerőre emelkedtek.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezését megváltoztatta. Megállapította, hogy a felperes és házastársa mint jelzálogjog kötelezettek és a T. Rt. mint jelzálogjog jogosult közötti 1996. június 24. napján a perbeli ingatlant érintő jelzálogjog szerződés érvényesen nem jött létre. A másodfokú bíróság elrendelte a IV.r. alperes, mint jogosult javára bejegyzett végrehajtási jog ingatlan-nyilvántartásból való törlését is és a IV.r. alperest ennek tűrésére kötelezte. Intézkedett továbbá a törlés ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséről. Figyelemmel arra, hogy a felperes az I.r. alperessel szemben pernyertes lett, mellőzte a felperes perköltségben való marasztalását, valamint a pártfogó ügyvédi díjat megállapító és ennek kiutalására, továbbá a feljegyzett eljárási illeték állam általi viselésére vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezéseket. Ehelyett az V.r. alperest kötelezte, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperes részére összesen 1 000 000 forint első és másodfokú perköltséget. Az V.r. alperest marasztalta 225 000 forint feljegyzett kereseti, 900 000 forint feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésében is. A IV.r. alperest a követelésével arányos illeték és perköltség viselésére kötelezte.

A másodfokú bíróság bizonyítást folytatott le és ennek eredményeképpen azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helytelen értékeléséből következően részben téves tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetése ezért szintén téves. A másodfokú bíróság álláspontja szerint 1996. június 25-én a jelzálogjogot alapító szerződés megsemmisítésére az ügyvédnél azért került sor, mert a felperesi oldal akarata nem jelzálogjog alapítására, hanem adásvételi szerződés megkötésére irányult. Ezt alátámasztja az a tény is, hogy ezzel egyidejűleg Cs. Cs.-vel adásvételi szerződést kötött a felperes és a házastársa a perbeli ingatlanra. A felek között a jelzálogjog alapítására vonatkozó szerződés aláírásakor nem állt fenn a Ptk. 205. § (1) bekezdésében megkívánt akarategyezőség, ebből következően az 1996. június 24-én kelt szerződés nem jött létre. Ebben a körben nincs jelentősége annak, hogy ezt a szerződést az I.r. alperes jogelődjének Cs. Cs. megtévesztő módon megküldte. A felperesi

akarata hiányában ezt a megküldött iratot szerződési ajánlatként értékelni nem lehet. Az ajánlat visszavonására vonatkozó szabályok tehát erre a helyzetre nem alkalmazhatók.

Miután az V.r. alperes vált az engedményezi szerződése folytán az I.r. alperes követelésének jogosultjává, a pervesztességre tekintettel a másodfokú bíróság az V.r. alperest kötelezte a teljes első- és másodfokú perköltség viselésére.

A jogerős ítélettel szemben az I. és V.r. alperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet megváltoztatását és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, valamint a felperes perköltség viselésére való kötelezését kérték. Előadták, hogy álláspontjuk szerint a jogerős ítélet jogszabálysértő, mert a bíróság a Pp. 3. § (2) bekezdése alapján a felek jognyilatkozataihoz, kérelmeihez kötve van. A felperes a keresetében a jelzálogjogot alapító szerződés érvénytelenségének a megállapítását kérte tévedés és megtévesztés jogcímén, a szerződés létre nem jöttének megállapítására irányuló kereseti kérelmet nem adott elő. A másodfokú bíróság tehát a Pp.215. §-ában foglaltakat megsértve túlterjeszkedett a kereseti kérelmen. Az I. és V.r. alperesek szerint a szerződés létrejöttének vagy nem létrejöttének kérdésében már folyamatban van az 5.P.22.506/2002. szám alatti per, amely a jelen per jogerős elbírálásáig felfüggesztésre került azzal, hogy annak eldöntéséhez előzetes kérdés, hogy a szerződés érvénytelensége megállapítható-e.

Az I. és V.r. alperesek szerint a másodfokú bíróság nem vette figyelembe a Pp. 4. §-ában foglaltakat sem. Az elsőfokú bíróság ugyanis a tényállást a Cs. Cs. ellen folytatott büntetőügyben megállapított tényállástól eltérően határozta meg, mert a jelen perben H. F. is tanúvallomás tett, valamint B. S. is, akit a büntetőeljárásban nem hallgattak meg. A másodfokú bíróság ezt a tényt figyelmen kívül hagyta.

A felülvizsgálati kérelem szerint a jelzálogjogot alapító szerződés az E. Kft., mint kötelmi adós, a T. Rt., mint hitelező és a felperes és házastársa, mint dologi adósok között jött létre. Ebben a körben nincs jelentősége annak, hogy a kötelmi adósok és a dologi adósok egymás irányában milyen nyilatkozatokat tettek. Téves a jogerős ítélet azon megállapítása, hogy a felperesnek és házastársának nem irányult jelzálogjog alapítására a szerződési akarat, ezt a jelen perben meghallgatott tanúk vallomása nem támasztja alá. A felperes és házastársa kifejezetten tudtak arról, hogy az ingatlanukat fedezetként adják át és ezért pénzt kapnak, ezt vallotta B. S.. H. F. előadta, hogy vételár nélkül azért járultak hozzá az ingatlan tulajdonjogának Cs. Cs. nevére kerüléséhez, hogy személyes biztosítékuk legyen, akitől az ingatlan

értékét később követelhetik. Az eljáró bíróságok nem vették figyelembe azt az alperesi hivatkozást sem, hogy a T. Rt.-nek nem egyetlen példányt adtak át a szerződésből, hanem több példányt, amely nélkül a jelzálogjog bejegyzéséhez szükséges kérelmet be sem tudták volna nyújtani.

Emellett a felülvizsgálati kérelem szerint a T. Rt. a jelzálogjoga érvényesítése iránt a jelen per felperese ellen már 1997-ben pert indított 5.P.20.071/1997. szám alatt. Ebben a perben a jelen per felperese nem hivatkozott a jelzálogjogot alapító szerződés érvénytelenségére és arra sem, hogy ők nem tettek ajánlatot a T. Rt. részére. Nem hivatkozott arra sem, hogy megsemmisítették volna a jelzálogjogi megállapodást. Valójában a felperes a szerződéskötésre tett írásbeli ajánlatot sohasem vonta vissza, azt a T. Rt. szabályosan elfogadta. A Ptk. 214. § (4) bekezdése értelmében a felperesnek kellett volna haladéktalanul értesítenie arról a T. Rt.-t, hogy a szerződés nem jött létre, amikor megtudta, hogy a T. Rt.-hez kerültek a szerződésből példányok. E mulasztás miatt is az a jogkövetkezmény, hogy a szerződés létrejöttét kell megállapítani. A felperest és házastársát a jelzálogjogot alapító megállapodás aláírásakor ügyvéd képviselte, így a szerződéskötés körében akarathibáról nem lehet beszélni. Amennyiben a felperes a későbbiekben akarátát meg kívánta változtatni, az ügyvéd ennek nem megfelelő módját választotta és ez a T. Rt., illetve a jogutódjai terhére nem eshet.

A felülvizsgálati kérelemben az V.r. alperes a perköltségben való marasztalására vonatkozó rendelkezés jogszabálysértő voltára is hivatkozott. Álláspontja szerint a felperes személyes költségmentessége folytán az államtól pártfogó ügyvédet kapott, így ügyvédi munkadíj kiadása nem merült fel.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta el a felülvizsgálati kérelmet.

A felperes keresetében a 1996. június 24-én kötött szerződés érvénytelenségére irányuló kereseti kérelmet terjesztett elő, a másodfokú bíróság pedig azt állapította meg, hogy a jelzálogjog szerződés a perbeli ingatlanra vonatkozóan érvényesen nem jött létre. Az I. és V.r. alperesek a felülvizsgálati kérelmükben előadták, hogy álláspontjuk szerint az eljáró bíróság

túlterjeszkedett a felperes kereseti kérelmén, ezért ítélete jogszabálysértő.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a felperes tartalmát tekintve olyan kereseti kérelmet terjesztett elő, amely szerint az 1996. június 24-én megkötött jelzálogjog szerződés érvényesen nem kötelezi, e szerződésből reá kötelezettségek nem hárulnak. A másodfokú bíróság ezzel kapcsolatban azt állapította meg, hogy a felperes és házastársa részéről fennálló akarathiba, a szerződéskötési szándék hiánya miatt a szerződés nem jött létre. Az állandó bírói gyakorlat - a Pp. 215. § (3) bekezdésére is alapítottan - a szerződés létre nem jötte esetén az érvénytelenség jogkövetkezményeit alkalmazza. A bíróság a kereseti kérelem jogcíméhez nincs kötve, a perben azt kellett vizsgálnia, hogy a felek közötti szerződés érvényes-e. Ebben a körben arra a megállapításra jutott, hogy a szerződés nem érvénytelen, hanem létre sem jött. A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint tehát a másodfokú bíróság nem terjeszkedett túl a kereseti kérelemben foglaltakon.

Az I. és V.r. alperesek a felülvizsgálati kérelmükben a szerződés létre nem jöttével kapcsolatos előadásokat is tettek. Hivatkoztak arra, hogy a felek között háromoldalú szerződés jött létre, az egyik oldalon a vételártartozás kötelezettje, a másik oldalon a jelzálogjog jogosult I.r. alperesi jogelőd, a harmadik oldalon pedig a felperes és házastársa álltak. A felperes és házastársa, valamint a kötelmi kötelezett közötti nyilatkozatok az I. és V.r. alperesek szerint az I.r. alperes jogelődjének jogi helyzetére nem hatottak ki. A felperes elmulasztotta az I.r. alperes jogelődjét értesíteni arról, hogy a szerződés nem jött létre.

Ezzel kapcsolatban rámutat a Legfelsőbb Bíróság arra, hogy a csatolt iratokban szereplő háromoldalú megállapodásból megállapíthatóan a felperes és házastársa, valamint a kötelmi adós írták alá 1996. június 24-én a jelzálogjogot alapító szerződést. Ezt Cs. Cs. 1.P.21.751/2003/32. szám alatt tett előadása szerint még aznap elvitte az I.r. alperes jogelődjéhez. A csatolt szerződésből viszont megállapítható, hogy az I.r. alperes jogelődje azt csak 1996. június 28-án írta alá.

A Ptk. 211. § (2) bekezdése értelmében, abban az esetben, ha az I. és V.r. alperesek értelmezése szerint a megküldött szerződést szerződési ajánlatnak kell tekinteni, az ajánlati kötöttség távollévők esetében annak az időnek az elteltével szűnik meg, amelyen belül az ajánlattevő - tekintettel az ajánlatban megjelölt szolgáltatás jellegére és az ajánlat elküldésének módjára - a válasz megérkezését rendes körülmények között várhatta.

A Ptk. 213. § (1) bekezdése értelmében a szerződés távollévők között akkor jön létre, amikor az elfogadó nyilatkozat az ajánlattevőhöz megérkezik. Az I.r. alperes nem tudta igazolni a perben azt, hogy a felpereshez és házastársához az általa aláírt szerződést bármikor is visszaküldte volna. Elfogadó nyilatkozat hiányában, illetve az ajánlati kötöttség lejártára tekintettel a szerződés létrejötte nem állapítható meg. A felperes és házastársa részéről fennálló akarathiba mellett a szerződés létre nem jötte ebből az okból is megállapítható.

Az I. és V.r. alperesek alaptalanul hivatkoznak a felülvizsgálati kérelemben arra, hogy a felperesnek kellett volna értesítenie az alperesi jogelődöt arról, hogy a szerződés nem jött létre. A Ptk. 214. § (4) bekezdése értelmében a felperesnek ez csak akkor lett volna kötelessége, ha az idejében megtett elfogadó nyilatkozat megérkezett volna, de azt az elkészttségére tekintettel az ajánlattevő már nem fogadja el. A jelen ügyben azonban elfogadó nyilatkozat a felpereshez és házastársához nem érkezett.

Az I. és V.r. alperesek felülvizsgálati kérelme az eljáró bíróságok Pp. 206. §-ában foglalt mérlegelését is támadja. Hivatkoznak arra, hogy, az eljáró bíróságok a perben kihallgatott tanúk vallomását helytelenül értékelték, illetve nem vették figyelembe azt a körülményt, hogy a felperes a korábban ellene indult perekben nem hivatkozott a megállapodás érvénytelenségére.

A Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati ügyekben követett töretlen gyakorlata szerint a felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. Felülmérlegelésre csak igen kivételesen akkor kerülhet sor, ha a tényállás feltáratlan maradt, iratellenes vagy okszerűtlen, illetve logikai ellentmondást tartalmaz. Az adott esetben ez nem állapítható meg.

Végül az V.r. alperes a felülvizsgálati kérelmében kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság a felmerült első és másodfokú eljárási költség megfizetésére őt kötelezte. Utalt arra, hogy a felperest pártfogó ügyvéd képviselte, tehát a felperesnek perköltsége nem merült fel.

A felülvizsgálati kérelem ebben a kérdésben is alaptalan. A pártfogó ügyvéd és a kirendelt védő részére megállapítható díjról és költségekről szóló 7/2002. (III.3.) IM rendelet 5. § (3) bekezdése értelmében a pernyertes fél pártfogó ügyvédjét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.

(VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2) - (5) bekezdésében foglaltak szerint megállapított összegű munkadíj illeti meg.

A jogerős ítélet szerint a pernyertes fél a felperes lett, így a pártfogó ügyvédje az említett IM rendelet rendelkezései alapján tarthat igényt a pervesztes féltől a perben felmerült költségei megtérítésére.

A kifejtettekre tekintettel a felülvizsgálati kérelem nem volt eredményes, erre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Pervesztességére tekintettel a felülvizsgálati kérelmet együtt benyújtó I. és V.r. alpereseket kötelezte a felülvizsgálati eljárással a felperesnél felmerült perköltség megfizetésére a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint. Ennek összegét a Legfelsőbb Bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján határozta meg azzal, hogy az összeg az általános forgalmi adót is tartalmazza.

Az I. és V.r. alperesek a felülvizsgálati eljárásban illetékeljegyzési jogot kaptak, pervesztességükre tekintettel kötelesek megfizetni a felülvizsgálati eljárásban le nem rótt eljárási illetéket az adóhatóság külön felhívására az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2009. október 6.

. Kollár Márta sk. a tanács elnöke, Tamáné dr. Nagy Erzsébet sk.
előadó bíró, dr. Wellmann György sk. bíró.